

deferrent. Eum nunc nemo importat nisi cui singulariter hoc à rege indulgetur. Privilegia illi collegio concessa quatuordecim retro regum sigillis confirmata sunt. Primarium hoc erat, quod non penderent nisi centesimam & ejus dodrantem pro vectigali : quodque exempti essent ab aliis exactiōibus. Arctioribus Reip. temporibus, si obsidione Londinum premere- tur, unam tantum urbis portam, quam Episcopi vocant, defendere obstructi.

BRUGÆ, ubi alterum Anseaticarum civita- tum emporium esse diximus, à sociis Teutonicis frequentari cœpit circa annum M C C LXII: du- ravitque diu admodum negotiatio, florentibus Brugensium rebus; sed postquam ipsi Maximilianum Romanorum regem, præcipuis ipsius ministris in conspectu ejus interemptis, captum ignominioso carceri incluserunt, dilapsæ sunt ipsorum fortunæ. Nam Fridericus Cæsar Maximiliani pater, toto imperio ad arma concita- to, ulturus injuriam filio illatam cum exercitu in Belgicam profectus, obstructo Brugensium portu & evocatis inde Teutonicis negotiatori- bus, causâ fuit, cur commercia omnia ANT- VERPIAM Brabantia urbem transferrentur, & societatis Anseaticæ confœderati collegium suum in ea urbe collocarent. Itaque ad privile- gia societati à Ioanne II Brabantia duce anno M C C C XV concessa, ac per Antonium postea confirmata, quum Lubecensium rogatu aucto- ritas quoque accessisset Philippi, qui Antver- pienses ad recipiendos Teutonorum confœde- ratorum mercatores flexit, protinus in comitiis ejus societatis decretum est, ut collegium Ant- verpiæ constitueretur, domo etiam ad eam rem magnifice exstructa, in qua propriam jurisdic- tionem Senatus mercatorum haberet: eaque de re cum Senatu Antverpiensi transactum est, expensis in structuram à societate LX Caroleo- rum millibus. Exstat hodieque superba & ma- gnifica domus, sed dilapsis alio mercatoribus magna parte deserta: quum videatur divina nu- minis providentia hoc bonum nunc polliceri AMSTELODAMENSIBVS, quorum emporium frequentia negotiatorum, navium copia, divitiis civium, industria nautarum, magistratus prudentia, justitia, æquitate, gravitate, cæteris Europæ emporiis hoc tempore antecedit. Terti- am societatis sedem diximus esse NOVO GRO- DIÆ Russorum urbe amplissima, LX millibus passuum à Narva Livonica, XXXVI à Ple- scovia, CXX à Mosca Russorum metropoli. Hic ante hos annos trecentos monopolium Hanseatici instituerunt; sed ob sævitiam & perfidiam Ioan- nis Mosci Revaliam inde translatum est. Sed ne- que illic perpetuum fuit.

NARVAM enim postea delegerunt negotio- rum suorum sedem anno M D LVIII, confluen- tibus eodem Anglis quoque & Belgis, & Gallis. Ægre quidem hoc tulit Livonici ordinis magi-

ster, deque injuria tanquam Imperio ipsi facta apud Ferdinandum Cæsa-rem graviter questus est; sed quod factum fuerat, infectum reddi non potuit. Quarta sedes fuit BERGIS in Norwe- gia, ubi magis expressa antiqui fœderis vestigia quam alibi remanserunt. Sed tractu temporis, Danicæ nobilitatis sordibus factum est, ut mul- tum illi societati decederet; ipsi enim sub Fride- rico II quæstu allecti institoriam faciebant, translatis ad se mercatorum compendiis. Quum autem de ea re apud Dania regem Fridericum Lubecensēs sociique Anzæ Teutoni per lega- tos questi essent, promisit ille quidem se immu- nitates semel ipsis concessas regia fide servatu- rum; sed quod promiserat non præstitit. Pas- sus est enim Danicam nobilitatem navigationi- bus suis mercatorum commoda intervertere, & collegia opificum, quæ socii Belgæ suis domi- ciliis juncta communi secum libertate frui pa- tiebantur, omnino abolevit. Atque hæc de quatuor Anseaticorum emporiis sufficiant. Antiquitas ejus societatis tanta est, ut difficilior sit ostendere quando non fuerit, quam quando esse cœperit. Vetustissima ejus memoria est in diplomate Henrici III Anglorum regis, dato anno M C C VI, sed talis, ut haud obscure altio- rem ejus indicet originem. In eo dicuntur An- seaticæ civitates Regi naves complures ad belli auxilia subministrasse, ea lege, ut si quæ cape- rentur, frangerentur, perirentve, eas Rex adnu- merata pecunia solveret. Cessit ea res tam feli- citer, ut rex Anseaticorum opera superatis hos- tibus victoriam reportarit. Sed quum reditum parant, tam immanis classem affixit tempestas, ut pleræque naves mersæ undis perierint. Rex autem quum solvendo non esset, videns debi- tum ex mora crescere, ita cum Teutonis merca- toribus transegit, ut ipsis concederet in suo re- gno facultatem mercaturam exercendi, impor- tandique & exportandi merces, soluta tantum centesima parte pro vectigali. Atque hoc ille privilegium irrevocabile sibi posterisque suis esse voluit. Ex hac autem narratione duo ista colliguntur, quibus antiquitas ejus societatis de- monstrari possit: Primum, tam potentes tunc fuisse illius fœderis socios, ut etiam classe pollue- rint, regiq; Anglorum suppetias tulerint. Quum autem nihil repente summum fiat, sed per incre- menta augeantur vires & potentia, fieri non posse, quin multo ante hæc tempora Anseatica ista fraternitas sit instituta. Deinde, quum rex exserte dicat, se privilegia à majoribus suis con- cessa confirmare, indicat, jam ante sua tempora societatem istam viguisse: majorum enim no- mine veniunt parentes, avi, atavi, & qui ante ipsos vixerunt. Tertium argumentum vetustatis ex eo peti potest, quod instituta creditur socie- tas ista adversus Hunnos: quum autem Hunni antea palabundi ab Henr. Aucupe ad Danu- bium propulsi sint, non videtur nisi ad priora